

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

3.2.2010

B7-0085/2010

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

nõukogu ja komisjoni avalduste alusel

vastavalt kodukorra artikli 110 lõikele 2

Kopenhaageni kliimamuutuste tippkohtumise tulemused

**Kartika Tamara Liotard, Bairbre de Brún, Sabine Wils, João Ferreira,
Marisa Matias, Elie Hoarau, Nikolaos Chountis, Jean-Luc Mélenchon**
fraktsiooni GUE/NGL nimel

RE\803759ET.doc

PE432.938v01-00

ET

Ühinenud mitmekesisuses

ET

Euroopa Parlamendi resolutsioon Kopenhaageni kliimamuutuste tippkohtumise tulemuste kohta

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni (UNFCCC) ja selle Kyoto protokoll;
  - võttes arvesse 18. detsembri 2009. aasta Kopenhaageni kokkulepet, mille ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni osaliste 15. konverents (COP 15) otsustas teadmiseks võtta;
  - võttes arvesse Euroopa Parlamendi 25. novembri 2009. aasta resolutsiooni ELi strateegia kohta Kopenhaageni kliimamuutuste konverentsil (COP 15);
  - võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 2,
- A. arvestades, et kliimamuutus on üks meie aja raskemaid ülesandeid ja meie põlvkonna jaoks määrava tähtsusega teema;
- B. arvestades, et UNFCCC tugev poliitiline tahe on võidelda kiiresti kliimamuutusega ühise, aga erineva vastutuse ja igäihe vastava suutlikkuse põhimõttel;
- C. arvestades, et UNFCCC lõppeesmärk on kasvuhoonegaasi kontsentratsiooni stabiliseerumine atmosfääris tasemeni, mis hoiaks ära täiendavaid ohtlikke inimtekkelisi kliimasüsteemi häireid;
- D. arvestades, et maailma kõige vaesemaid riike tabab kliimamuutus kõige raskemalt, ja arvestades, et seetõttu on vaja kohanemismeetmeid, mille eesmärk on vähendada haavatavust ja suurendada vastupanuvõimet, eriti kergemini haavatavates riikides ja eelkõige väikestes saareriikides, mille elanikud ei tohiks olla sunnitud mujale siirduma;
- E. hinnates seda, et Kopenhaageni kohtumisel osales palju valitsusväliseid organisatsioone ja põlisrahvaste esindajaid, kes tulid kogu maailmast ja nõudsid oma õigusi ning oma ja tulevaste põlvkondade elu austamist;
- F. tunnistades kliimamuutuse otsustavat mõju reageerimismeetmete seisukohalt nendele riikidele, kes on kliimamuutuse kahjulikule mõjule eriti vastuvõtlikud, ning rõhutades vajadust luua põhjalik kohanemisprogramm, mis hõlmab ka rahvusvahelist rahalist toetust;
- G. tunnistades, et ülemaailmseid heitkoguseid tuleb tunduvalt vähendada, nagu on öeldud valitsustevahelise kliimamuutuste ekspertrühma neljandas hindamisaruandes, eesmärgiga vähendada ülemaailmseid heitkoguseid sellisel määral, et hoida maailma keskmine temperatuur alla 2 °C, ja võttes arvesse Kopenhaageni kokkuleppes esitatud nõudmist hinnata olukorda seoses temperatuuri tõusuga 1,5 °C võrra;

- H. tunnistades, et arenenud riigid peaksid tagama piisavad, ennustatavad ja jätkusuutlikud rahalised vahendid, tehnosiirde ja suutlikkuse suurendamise, et toetada kohanemismeetmete rakendamist arengumaades;
- I. tunnistades, et metsade hävitamisest ja ökosüsteemide seisundi halvenemisest tingitud heitkoguste vähendamisel on väga tähtis roll ning on vaja suurendada kasvuhoonegaaside heitkoguste absorbeerimist metsade ning muude looduslike ja poollooduslike elupaikade abil;
- J. arvestades, et I lisa osalised kohustuvad Kopenhaageni kokkuleppes rakendama 2020. aastaks üksikult või ühiselt kvantifitseeritud kogu majandust puudutavaid heitkoguste eesmärke, mis tuli esitada 31. jaanuariks 2010;
- K. arvestades, et need, kes ei ole kokkuleppe I lisa osalised, rakendavad leevendusmeetmeid, mis tuli esitada sekretariaadile 31. jaanuariks 2010,
1. on Kopenhaageni kliimamuutuste konverentsi tulemustes sügavalt pettunud ning peab konverentsi läbikukkumiseks, kuna see jäi inimeste vajadustele ja ootustele tugevalt alla;
  2. peab kahetsusväärseks seda, et Kopenhaageni kokkulepe ei ole õiguslikult siduv, selles ei nähta selgesõnaliselt ette õiguslikult siduva kokkuleppe sõlmimist 2010. aastal ning ei püstitata ülemaailmseid heitkoguste vähendamise eesmärke lühikeses, keskmises ega ka mitte pikas perspektiivis;
  3. on seisukohal, et läbirääkimiste käigus toimunud ülemaailmse arutelu tähtsaim sõnum on see, et meetmed, mida iga riik peab võtma, peaksid põhinema õigluse põhimõttel ning ühisel, aga erineval vastutusel ja igäihe vastaval suutlikkusel;
  4. peab kahetsusväärseks, et puudub selgus, millised arenenud riigid annavad arengumaadele kliimameetmete rahastamiseks piisavat toetust ning kuidas ja millal see täpselt toimub;
  5. peab kahetsusväärseks Kopenhaageni konverentsi läbikukkumist selles mõttes, et arenenud riigid ei tunnistanud oma kliimavõlga arengumaade ja tulevaste põlvkondade ees;
  6. peab kahetsusväärseks, et Kopenhaagenis ei arutatud korralikult ega võetud arvesse selliste turuvahendite nagu süsiniku heitkogustega kauplemise ning selliste mehhanismide nagu puhta arengu mehhanismi negatiivseid tagajärgi; peab kahetsusväärseks, et kliimamuutusega võitlemisel pannakse pidevalt rõhku turuvahenditele;
  7. peab kahetsusväärseks, et arengumaadele pakutavate rahaliste vahendite summa jääb kindlakstehtud vajadustele alla, sealhulgas kiire rahastamine (30 miljardit USA dollarit) aastateks 2010–2012 ja pikaajaline rahastamine (100 miljardit USA dollarit aastas 2020. aastal); rõhutab peale selle, et arengumaadele kliimameetmete rahastamiseks antav toetus peaks olema lisaks ametlikule arenguabile;
  8. peab kahetsusväärseks, et Euroopa Liit ei kasutanud Kopenhaageni konverentsil võimalust minna kaugemale, võttes vastutuse ja veendes teisi arenenud riike hädavajalikkuses vähendada CO₂ heitkoguseid 2020. aastaks 40% võrra;

9. kutsub liikmesriike üles tugevdama esitatud eesmärke ning rajama oma heitkoguste vähendamise püüdlused tegevusele liikmesriigis, mitte lootma korvamisele;
10. nõuab tungivalt, et Euroopa Liit ja liikmesriigid tugevdaksid olemasolevaid kliimapartnerlusi arengumaadega ja nende puudumisel sõlmiks uusi partnerlusi ning annaksid oluliselt suuremat rahalist toetust tehnoloogia arendamiseks ja tehnosiirdeks, ilma et seda takistaks ebaoproportsionaalne intellektuaalomandi õiguste koormus;
11. toetab Väikeste Saareriikide Liidu (AOSIS) nõudmist selle püüdlustes kohaneda kliimamuutuse kahjuliku mõjuga, kaasa arvatud rohkemate rahaliste ja tehnoloogiliste vahendite andmise teel;
12. rõhutab vajadust austada arengumaade suveräänsust kohanemisstrateegiate kindlaksmääramisel ja elluviimisel, s.t austada nende prioriteete ja vajadust lisada nendesse strateegiatesse kohalikud teadmised ning edendada nende reageerimissuutlikkust; lükkab tagasi uute neokolonialismi vormide loomise, kuna need rõhutavad kõnealuste riikide sõltuvust, ning rõhutab tõelise koostöö ja solidaarsuse vajadust;
13. pooldab Boliivia presidendi Evo Moralese algatust kutsuda 19.–22. aprillil 2010 Cochabambas kokku kliimamuutuse ja emakese Maa õiguste ülemaailmne rahvaste konverents; nõuab tungivalt, et komisjon, liikmesriigid, Euroopa Parlament ja AKV-ELi parlamentaarne ühisassamblee saadaksid sellele tähtsale üritusele esindajad;
14. on seisukohal, et kaugeleulatuv ja siduv kokkulepe tuleks saavutada Méxicos 2010. aastal; nõuab seetõttu selle kaugeleulatava ja õiguslikult siduva teadusel põhineva kokkuleppe sõlmimiseks selget ajakava;
15. tunneb heameelt selle üle, et kliimameetmete rahastamise haldamiseks kavatsetakse luua institutsionaalsed struktuurid, mis hõlmavad Kopenhaageni Rohelist Kliimafondi ja kõrgetasemelist tööühma;
16. tunneb heameelt sätte üle, mille eesmärk on luua mehhanism, millega vähendatakse metsade hävitamisest ja metsade seisundi halvenemisest tulenevaid heitkoguseid ning suurendatakse kasvuhoonegaaside absorbeerimist metsade abil, ning rõhutab, kui tähtis on kaitsta ja taastada elupaiku ning luua tehnoloogiamehhanism, et kiirendada tehnoloogia arengut ja tehnosiiret, edendades samal ajal väike- ja keskmise suurusega põllumajandustootjate ning põliselanike maaõiguste arengut;
17. rõhutab, et kuigi siduv kokkulepe puudub, peaks Euroopa Liit liikuma sellise sotsiaalse säästva keskkonnahoidliku majanduse poole, mis võib suurendada investeringuid, tööhõivet ja majanduslikku heaolu ning tõsta elukvaliteeti;
18. rõhutab kapitalismile vastanduva uue sotsiaal- ja majandusmudeli tähtsust;
19. nõuab, et parandataks avaliku sektori uuringuid tõelise alternatiivse taastuvenergia alal, nagu tuule- ja päikeseenergia, arendataks traditsioonilisi teadmisi, veemajanduse tehnikaid ja parimaid kasutusviise, mulla- ja saagikaitset ning üldisemalt et välditaks loodusvarade seisundi halvenemist;

20. nõuab tungivalt, et liikmesriigid kasutaksid suurepäraselt võimalust rajada oma majanduse taastamine keskkonnahoidlikule majandusele ning investeerida rohkem säästvate ja energiatõhusate tootmisprotsesside uudsete ja edumeelsete tehnoloogiate uuringutesse; peab oluliseks eraldada seitsmendas raamprogrammis rohkem rahalisi vahendeid rahvusvaheliseks koostööks kliimamuutuse valdkonnas;
21. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele ning ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni sekretariaadile.